

La setmana passada lluia el sol a Castelló, no hi havia núvols, l'oratge era magnífic, però servidor intentava trobar, sense fortuna, el blau del cel. Perquè el blau del cel no existia. Alguna cosa fallava. Un vel blanquinós s'interposava entre la mirada i la ciutat, entre la mirada i el paisatge, entre la mirada i el cel. Desconec encara la procedència d'aquella boirina que, per unes hores, vaig detectar en l'atmosfera. No era natural que amb un oratge esplèndid no poguera albirar, a l'horitzó, els cims de Santa Àgueda. No era boira. Era "fum".

Valenta decisió, doncs, la del diputat del grup parlamentari de l'entesa, Carles Arnal, que [denuncià](#) fa un parell de dies els problemes ambientals i sobre la salut que generen les indústries taulelleres de la comarca de la Plana. Afirmar Arnal que es tracta de *"tones de gasos com òxids de nitrogen i sofre, partícules en suspensió i metalls pesats altament tòxics com plom, arsènic, cadmi o crom"*. Apunta alt el diputat quan diu que presentarà querelles contra alcaldes i responsables de diversos departaments del Govern valencià. Val. Però això, evidentment, és fer fum si no s'acompanya d'un pla de control real de les emissions de gasos a l'atmosfera i, sobretot, d'una pressió efectiva de les inspeccions sobre les fàbriques en matèria de medi ambient: protocol de Kyoto.

Amb seu a l'Alcora, la [plataforma ciutadana "No a la contaminació"](#) està denunciant el problema des de 1997 sense que la conselleria haja donat cap solució pràctica a les seues reivindicacions.

Malalties respiratòries i al·lèrgies diverses es multipliquen. La Universitat Jaume I i el Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) han constatat en els seus estudis la perillositat que implica, per a les persones i la natura, l'augment de les emissions de gasos, que sobrepassen els límits legals marcats per la llei de 1972. Si el Govern valencià amaga el cap sota l'ala, és imprescindible la insistència contundent de l'oposició en aquesta matèria. Ens va la vida.